

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1524/2025
22.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 63/24 од 16.07.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 456/25 од 07.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 63/24 од 16.07.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 456/25 од 07.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 63/24 од 16.07.2025. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године.

Истом пресудом обавезани су окривљени да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, а окривљени АА је обавезан да ОЈТ у Деспотовцу на име трошкова кривичног поступка износ од 23.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. При томе је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених и да ће о висини истих бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 456/25 од 07.10.2025. године одбијене као неосноване жалбе браниоца по службеној дужности окривљеног ББ и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 63/24 од 16.07.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Звонар, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Звонар као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим у поднетом захтеву истиче да је осуђујућа пресуда заснована на незаконитом доказу и као такав доказ означава записник о саслушању окривљеног АА пред ПС Свилајнац Ку бр. 992/19 од 25.10.2019. године.

Као разлог незаконитости наведеног записника, бранилац указује да је радња саслушања окривљеног, обављена супротно одредби члана 85. став 3. ЗКП, јер окривљени приликом саслушања није позван да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, нити му је дато упозорење да ће му, ако не изабере браниоца, бити постављен бранилац по службеној дужности, нити из записника произилази да се изјасни да прихвата постављеног му браниоца, због чега је наведени записник, према ставу браниоца, морао бити изузет из списка, у смислу одредбе члана 16. и 84. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Према правном схватању тада Врховног касационог суда заузетом на седници Кривичног одељења од 26.10.2020. године, записник о саслушању осумњиченог сачињен у смислу члана 289. став 4. ЗКП, уколико осумњичени није упозорен и није се изјаснио у смислу члана 85. став 3. ЗКП, представља у начелу незаконит доказ на ком се у смислу члана 85. став 5. ЗКП пресуда не може заснивати. Међутим, у сваком конкретном случају, треба проценити да ли упозорење дато окривљеном и његово изјашњење о присуству браниоца на записнику, испуњава стандард упозорења који одговара условима из члана 85. став 3. ЗКП, а имајући при томе у виду и ставове Европског суда за људска права у предмету Алмаши против Србије од 08.10.2019. године, број представке 21388/15.

Дакле, у сваком конкретном случају, уколико упозорење дато окривљеном и његово изјашњење о присуству браниоца из члана 85. став 3. ЗКП експлицитно није констатовано у записнику о саслушању окривљеног позивањем на наведену законску

норму, суд процењује да ли упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног испуњавају стандард прописан одредбом члана 85. став 3. ЗКП, а од које процене суда зависи да ли записник о саслушању окривљеног представља законити или незаконити доказ.

Из списка предмета – записника о саслушању окривљеног АА пред ПС Свилајнац Ку бр. 992/19 од 25.10.2019. године, произилази да је окривљени чије је саслушање јавни тужилац поверио полицији, пре давања исказа поучен о својим правима из члана 68. ЗКП, а пре свега о праву на браниоца, затим да је окривљеном омогућен поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности, адвокатом Милованом Вујадиновићем, који је надзиран само гледањем, а не и слушањем, те да је тај разговор трајао 10 минута, након чега се окривљени, упитан да се изјасни о својим правима и о томе да ли жели да изнесе одбрану и одговара на постављена питања, изјаснио да жели да да изјаву, те је свестан својих права и без примене било какве присиле, приступио давању исказа. Из наведеног записника такође произилази да су окривљени и његов бранилац упозорени да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се прочита записник, и констатовано је да су и окривљени и бранилац прочитали записник и да немају примедбе. Овај записник потписали су како окривљени и његов бранилац – адвокат Милован Вујадиновић, тако и овлашћено службено лице и записничар.

Из свега наведеног, по оцени овога суда, произилази да је окривљени АА дана 25.10.2019. године, дао исказ у поступку у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Милована Вујадиновића, након што су му, од стране органа поступка, обезбеђене процесне гаранције предвиђене законом. Остварене процесне гаранције у конкретном случају одговарају стандардима прописаним одредбом члана 85. став 3. ЗКП, из којих разлога, оспоравани записник и одбрана окривљеног дата на овом записнику представљају законите доказе, посебно имајући у виду да је исти бранилац, у својству браниоца по службеној дужности, окривљеног АА бранио и у даљем току поступка, све до 07.12.2023. године, када је разрешен те дужности, односно у континуитету од нешто више од 4 године.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање и оцену изведених доказа, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Повреду исте одредбе – из члана 440. ЗКП, представљају и наводи браниоца који се односе на одлуку о трошковима кривичног поступка. Наиме, иако бранилац као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, његови наводи не одговарају наведеном основу, већ се свode на указивање на тешки материјални полажај окривљеног, односно на чињеницу да се ради о незапосленом лицу, без примања и имовине, које је требало да буде ослобођено обавезе плаћања трошкова поступка, што представља чињенично, а не правно питање.

Надаље, у образложењу захтева, бранилац наводи да је седница већа другостепеног суда одржана супротно одредбама ЗКП, јер истој није присуствовао бранилац, чиме указује на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП, а у вези са тим даљим наводима захтева истиче и повреде одредби чланова 9. и 451. став 1. ЗКП, те указује и

на повреду одредбе члана 460. ЗКП, истичући да се другостепени суд није бавио свим жалбеним наводима браниоца, док наводи којима се осправа образложење другостепене пресуде, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 9, 440, 447. став 2., 451. став 1. и 460. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у разматрање истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић